

מסורת הש"ס

(א) סנהדרין מה: מכות א.
(ב) לעיל יד. (כ"ח לו.)
(ג) לקמן סו. (ד) לקמן סו:
ע"ז: ע"ז. (ה) כ"ח כט:
(ו) (כרכות ה. וס"ג.)

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות רי"ד

ואל חוה ליה וכושא. כלומר לא
 ב"רנ"ג המביא גט ב"א. שאין צריך
 משלחו ביד אחר. ועושה שליח מאליו
 לשלוח. שו"ת ליהימנחם פלוגי. כש
 ביד אחר: ג' חלה סקן. דאמרי
 ו"ה"ה לכל אונסין אבל אי לא ארס לא
 ישלחנו ביד אחר: א' דאמר ליה הולך.
 ולא אמר ליה אחה בעצמן הולך.
 ומתני' ריש: אפילו. לא אמר
 ליה אחה הולך כי חלה נמי לא: ה"ו
 משלחו כ"ו. ולא אמר ביד חלה ללא
 וכושא ועושה שליח הדיוקן לא שמע
 אלא שחבר ציגה גט זה לידה: א"ב
 א"מא. מתני' דאמר ליה הולך ואפ"ה
 בעינן מהב דברייתא דקמי' ה"ו משלחו
 ויהא דחלה: א"ב א"ב א"מא. מתני'
 דאמר ליה לא הולך ותלה שו"ת ובידאי
 דקמי' לא ישלחו בדלא חלה וכן נמי כי
 תוקמא כרנן שמעון חלה שאני ור"ש
 בכלא חלה: אמר לשנים סנו גט
 לאפסי. ולא נתן להם גט עתא עדים
 ואפ"ה שלא אמר להם שיש עדים
 כמבואר הרי אלו יכתבו ויתנו ולא יאמרו
 לשופר ויכתבו כדמפרש לקמן: או
 לשלש רכסו גט כ"ו יכתבו. הם עצמם
 לאמר חלה לא כתבו ויכתבו לשלש
 סנו גט לאשתי יאמרו לאחרי' ויכתבו
 ויתנו מפני ששפאן ב"ד ורשאין לעשות
 שליח אלאהן אין היחיד עושה שליח:
 ויחזי דבעל. שעליו לכתוב אלא גט
 ואינו רוצה שידעו כי רבים שאני יודע
 לכתבו: סכא. גבי הולכה: לא קפיד.
 דמאי קפידא כיא: רבא אמר. ההם
 היינו עומדי דלא משו שליח מאמר
 אלא אלא דברים אלו בדברים כח
 להיות חוררים ונמסרים לאחר אבל גט
 לאית ביה משאח חזר ונמסר: שליח
 מתכנס. שאמר בעל בית לב' עדים
 שטר מתנה נספיקי אי שטר מתנה
 משום בזיון הוא הכא ליכא למימר אי
 שהרי אין עליו לכותוב דמתן (ב"ב דף
 קסו:) והמקבל נותן את השטר הלכך
 א"י ידאו יאמרו לאחרי' ויכתבו וימסר
 מייל לא ימיתקרי לא נמי לא שטר מתנה
 אמר ריש לקיש כאן שנה רבי. נחמה
 זו שנה לט רבי: אין השואל כ"ו. דהא
 דקמי' לא ישלחנו ביד אחר לא משום
 שיהא שליחות דגיטא נקט לא דהא
 שילת ביד אחר הגט גט דלע"ג דאין
 גרעו שיהא פקדוני ביד אחר שליח
 לגרש מיהא שיהא חלה דמתן לא
 ישלחו לאשמעינן דאין השואל רשאי
 להשאל: ו"א אפי' מיתוקנין וירשני רשאי.
 דאם השאלה לו לא לצורך אחרי'
 השאלה לו דאין השואל רשאי להשאל
 ונמאנא לו עובר עשה דמחזיקו:
 אלא. משום שליחות דגט גופיה מתא
 לא ישלחנו דאם שלחו ביד אחר וימני'
 דגיטא נמי לא הוי גיטא אלא מפרש
 ומאי וימני': אל תגרסה אלא בימני'
 ויגרסה בשמאל. דלא שיה שליח להכי
 ויגרסה נמי פעמיים בשליחות הגט תלוי
 בהפך ואיכא קפידא לבעל: דכולי
 בעלמא כ"ו. דמדאמר ר' יוחנן וימני'
 דגיטא נמי לא הוי משמע דרוב פעמיים
 לא גיטא ואפ"ה שלחו ביד אחר: ויבסס
 ליה סקן. להבוא שליח שני: דכ"ג לא

פליגי דהוי גיטא. דאע"ג דאין רזנו שיהא זה דגט אינו תלוי בחפץ דאפשר שילך ויט

כל הגמ פרק שלישי גימין

לה את הגט לא ישלחנו
בב"ד: ואם אמר לו. בעל
מר בפני נכתב ונחתם:
להלכך לא מספקין בהדי:

אבל ב"ב של ישראל בין הנמר דינה אקמלא מקמטא קמלא איה.
אע"ג דאמר בסנהדרין (דף מג:) שהיה אחד רוכב על סוס
וסודרין צדו מאלו לו זכות היה הלא מניח בסודרין מכל מקום לא
שמים: **רש"י** אומר ב"ב וב"ב ב"ב לא ישלחנו ב"ב אחר והא

דדרשין (קדושין דף מה). ושלח ושלחה
מלמד שהעלית עושה עליה היינו היום
דלחץ הבעל מקפיד: **משום** כיוון
דבע'. פירש בקונטרס שעליו לכתוב
דא' הגט ואילו רובם שדעת רבים שאינו
יודע לכתבו והא' דקאמר יכתבו ויטנו
אנן יכתבו נקט יטנו אי נמי על ידי
שיאמרו לאחר שיתן קריג' דבר
שהעל לא כתבו ויחזיקו גם על ההנחה
והא' מחי כיוון איכא והא' מנן (ועל דף
כג): האשם כותבת חת גיטא אלא חסן
על הבעל לכתבו ויחזיקו לדעולס על
הבעל לכתבו אלא הא קא משמען על
דלפילו חסן, כותבת כשר ידעת
לאקנוי: **וביולי** לא מיסבין דאשית.
ר"מ וי' יוסי פלגי לקנות צ"י התקבל
(דף סו): צומד לשלש חנו דקסבר
ר"מ דעשין חסן ד' יוסי פלגי דאש'!
אמר לבד' הגדול שבירושלים ילמדו
ויכתבו ויטנו לה אכל צומד לשני
חנו או לשלשה כתבו ויטנו אפילו ר"מ
מודה דכתבו ויטנו וי' מייסר' לשני
כמותה מתעניין דהס' חסן דקאמר
גמ' שלחו ליה מבי רב לשמואל אמר
לשני כתבו ויטנו גט לאשתי ואמר
לופסד וכתבו ויטמו חסן שלח לה
תל' ואמר תריך תלמוד ויפריך מזה
דאמר שמואל הלכה כרבי יוסי דאמר
מילי לא מימסרין לשלח הוה מצי
למיערך דכשני אפילו ר"מ מודה דלא
מימסרין אלא יחזק ל' לאקשושי שמואל
אשמואל ועוד דהוה מצי למיער
דטעמיה דר"מ משום כיוון דבעל
וקסבר שמואל כדכתביה ליכא כיוון
אלל כחתימה כשיחתמו אתריס הוא
דלחץ כיוון למיערסחא מילתא כחתימה
ספי ומיהו הוה מצי למיערך מדשמואל
דהכא דקסבר טעמא משום מילי
דאמר מתנה הרי הוא בטל אלא כיון
שהיה תריך להטיל שמואל דהכא ה"נ
פריך תלמוד דשמואל דהס':

כאן שנה רבי אין השו"א רשא' להשאיל. אפילו למאן דאמר בהמפקד (כ"מ דף לו.) שומר שמסר לשומר פטור שהרי מסרו לכן דעת דאין יכול לומר לו דלא זלוסי שיהא פקדון ביד אחר נהי דלא מייחב מ"מ למתלה לין לן לעשות:

היכא הנפקה דאפיה. נקט הכי משום דממתין איירי בחלה השליח הראשון ולא הגיע לעיר שפאה שם:

שקול

תנה הרי היא כנט: ואם אמר לו מול לי הימנה לקיש כאן שנה רבי יואן השואל רשאי להשאיל השכיר אמר לו רבי יוחנן י"ו אפילו תינוקות של אלא וימנין דגיסא נמי לא הוי דנעשה כמי שאמר בגיבית בעלייה אל תגרשה אלא בימין וגירשה הויא דנפקא לאפיה ויהבה ליה חפץ והדר שקלה לא פליגי דגיסא גיטא מעליא הוי כי פליגי היכא דא"ל שקול

לא בטיל ככל שלוחי גיטא שיכולין לעשות שליח דאגט לא קפיד בעל לדבר
לכך אפי' שניה בחפץ אין זה שנינו בגט שהרי קיבל החפץ ואח"כ נתן:
ואצל

ואפ"ה בטל גיטא ודה"ה הכי נמי הכא והשתא אויל ומפרש אימת הוי קפידא ובטל גיטא לא הוי משמע דלפעמים הוי גיטא ואפילו שלחו ביד אחר: היכא דנפקא לאפיה חורב
גיטא מניה דכ"ע לא פליגי היגטא מעליא הוי: פ"י בשאמר הבעל שליית ראשון וטוב
שאמר לו טול חצי ברישא והדר חז"ל גט ואלו שליית ראשון ומינה שליית שני כיון דל

עין משפט
זר מצודה

לו א מ"י פ"ו מהל'
גירושין ה"ד ופ"ט
הל' לה סמג עש"ן נ עוש"ט
לה"ט ס"י קמא סע"י נח:
לו ב מ"י פ"ט שם סמג
שם עוש"ט שם ספיף
נח:

לח ג ד מ"י שס טוש"פ
שס סעיק לח:
לח ה מ"י פ"ד מהל'
זכ"ה הלכה י סמג
עשין פכ טוש"פ ח"מ סימן
רמד:

ב ו מ" פ"א מהלכות
שכירות הלכה ד סמג
עשין עד טו"ס"ע ח"מ סימן
שמג ונכר אלפס ב"מ
פ"ג עה: ועוד שם פ"ג
דף פ ע"א ונרד"ש שם
פ"ג סימן יט':

כאן ז' מ"י פ"א מהלכות
שכירות שם סמג שם
טוש"ע ח"מ סימן שו סעיף
: 7

מב ה מ"י פ"ט מהל'
גירושין הלכה ג'
סוג עסק נ טיש"ע אה"ע
סימן קמ"א סעיף מה'
מב ט מ"י שם הלכה לה
טיש"ע שם סעיף נא':

תוספות רי"ד (המשך)

זו לאב"י, דאמר משום
בזיון דבעל הכי ליכא
למימר הכי שחרי אין עליו
לחזקתו דמיני נדחית

שכר הלכך אם ירצו יאמרו
לאחרים ויכתבו ולרבא
דאמר משום דמילי נינהו
מתנה נמי מילי נינהו
שהרי לא מסר להם כלום
ועל נאמרו לשתיהם לכתוב

ואל יאמרו לאהו"ט כחוב
ואותן אחרים אינן רשאים
לכתוב שהרי לא הרשם
בעל הבית: כפלוגתא רב
אמר מתנה אינה כגט
ושמאל אמר הרי היא כגט
וכמו לר"ב רבא ושמואל

התקבל אמר שמואל הלכה כר' יוסי דאמר מילי לא מימכרו לשולית. ואת אמר

לו טול לי סמנה חפץ
וכו': אר"ל כאן שנה רבי
אין השואל רשאי להשאל
ואין השוכר רשאי להשכיר
פי' שלא תאמר כבר
בגמא בתור ימי שאלתה

או בתוך ימי שבידו
ורשאי להשאל ולהשכיר
לכל מי שירצה דלגבי
דירה השאל והשכיר ולא
לאחרים והיה נמי לשומר
חנם אינו רשאי למסור

לשומר אחר וס"ה תני
לא ישלחנו ביד אחר ולא
משום ביטולי גיטא אתמי
דאע"ג דשלחו ביד אחר
גיטא לא בטיל כל היכא
דמטי חפציו לידיה דבעל

בין ע"י שליח קמא בין ע"י שליח בתרא: א"ל ר' יוחנן זו אפילו תינזקות של בית רבן יודעין אותה שאין לו לאדם לעבור על דעתו של בעל המסור מקדונו ביד

אחר אלא ומנין דגיטא נמי
לא הוי נעשה כאומר לו אל
תגרשה אלא בכית וגירשה
בעליה אל תגרשה אלא
בימין וגירשה בשמאל
פי' קסבר ר' יוחנן האי

דחני לא ישלחנו ביד
אחר משום ביטולי גיטא
תניא דזימנין דגיטא בטיל
אם שנה כדכעין לפרושי
ואע"ג שהגיע חפצו לידו
ולא הפסיד כלום בטל

גיטא דעבר על דעתו
וקפיד דומיא דבית ועלייה
דלא מפסיד בעל מידי
דמדקאמרינן ומנץ דגיטא
נא ליה חפץ והדר שקלא
י ממנה חפץ פלוני אע"פ

א. שינה של יח שני מדעתו